

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **T., s. r. o., Z.**, IČO: X., proti odporcovi: **K. P., a. s. V.**, IČO: X., v **konaní o zaplatenie 50 454,76 € (1 520 000,- Sk) s príslušenstvom**, na dovolanie spoločnosti R. a T., s. r. o., P., IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. júla 2012, č. k. 2Cob/481/2011-65, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie spoločnosti R. a T., s. r. o., P., IČO: X. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 20. 09. 2011, č. k. 34Cb/32/2009-59, návrh spoločnosti R. a T., s. r. o., P., IČO: X., na pripustenie zmeny navrhovateľa zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 21. 10. 2010 spoločnosť R. a T., s. r. o., navrhla, aby do konania na miesto navrhovateľa vstúpila ona s poukazom na Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 05. 2008 a s tým súvisiacim prevodom predmetnej pohľadávky. Súd prvého stupňa zdôraznil, že spoločnosť R. a T., s. r. o., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 05. 2008, sa stala osobou oprávnenou na vymoženie pohľadávky, ktorá je predmetom sporu. Žaloba na súd bola podaná navrhovateľom dňa 25. 11. 2008, teda v čase, kedy už pohľadávka bola postúpená inej spoločnosti. V danej súvislosti súd prvého stupňa poukázal na ust. § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. a konštatoval, že postúpenie pohľadávky nastalo ešte pred podaním žaloby na súd, a preto nie sú splnené podmienky na pripustenie zmeny účastníka na strane navrhovateľa.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na odvolanie osoby dotknutej rozhodnutím súdu prvého stupňa (spoločnosti R. a T., s. r. o., P., IČO: X.), napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa. V odôvodnení s poukazom na ust. § 92 ods. 3 O. s. p. uviedol, že ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, súd vyhovie návrhu, ak s tým

súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa. Odvolací súd konštatoval, že je nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo pred podaním žaloby na súd, teda pred začatím konania vzhľadom k tomu, že návrh na súd bol podaný dňa 25. 11. 2008 a Zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá dňa 30. 05. 2008. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala spoločnosť R. a T., s. r. o., P., IČO: X., dovolanie v zákonnej lehote, ktoré odôvodnila tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 písm. f/ O. s. p., pričom konanie vykazuje vady, ktoré spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolateľka poukázala na to, že v predmetnej veci na základe ust. § 530 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobu podal a postúpenú pohľadávku začal vymáhať postupca (navrhovateľ). Dovolateľka má za to, že v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ust. § 530 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ide o druh nepriameho zastúpenia. Z tohto dôvodu má podľa jej názoru právny vzťah medzi ňou a navrhovateľom charakter vzťahu, aký je medzi zástupcom a zastúpeným. Dovolateľka dodala, že nie je možné zabrániť tomu, aby niekto svoju pohľadávku vymáhal sám, bez akéhokoľvek zastúpenia alebo v konaní začatom svojím zástupcom pokračoval sám. Dovolateľka má za to, že na daný prípad sa aplikuje ust. § 92 ods. 2 a 4 O. s. p. Tým, že súdy nepripustili zmenu na strane navrhovateľa, podľa dovolateľky došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom. Dovolateľka preto navrhuje, aby dovolací súd vydal uznesenie, ktorým zmení rozhodnutie odvolacieho súdu tak, že pripustí, aby navrhovateľ z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila dovolateľka, resp. spoločnosť R. a T., s. r. o., P., IČO: X..

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.). Dospel pritom k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 až § 239 O. s. p.

Podľa ust. § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí z niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti podľa ust. § 241 ods. 1 O. s. p. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako i v prípade, že dovolanie nie je v zmysle ust. § 238 a § 239 O. s. p. prípustné.

Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p., dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska.

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak:

a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,

c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom,

o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V danom prípade neboli splnené podmienky pre prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 239 O. s. p., pretože odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a prípustnosť dovolania nevyslovil.

Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 O. s. p.

Dovolateľka vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní nenamietala a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľky, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Vadou konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením, zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

V podanom dovolaní dovolateľka namietala, že odvolací súd, ale aj súd prvého stupňa nesprávne rozhodli, keď nepripustili do konania vstup spoločnosti R. a T., s. r. o., P., IČO: X., namiesto pôvodného navrhovateľa, čím jej odňali možnosť konať pred súdom a uplatniť tak práva zo zmluvy o postúpení pohľadávok.

Podľa ust. § 92 ods. 2 O. s. p., ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania namiesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli.

Z obsahu spisu je nesporné, že návrh na začatie konania podal navrhovateľ dňa 25. 11. 2008 a zmluva o postúpení pohľadávok bola medzi navrhovateľom a spoločnosťou R. a T., s. r. o., P., IČO: X., uzavretá dňa 30. 05. 2008. Vzhľadom na uvedené, právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, nastala pred začatím konania.

Ak súd prvého stupňa za týchto okolností nepripustil vstup spoločnosti R. a T., s. r. o., P., IČO: X., do konania a odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil, tak sudy správne posúdili otázku návrhu na zmenu účastníka konania podľa ust. § 92 ods. 2, 3 O. s. p. Nedošlo preto k tvrdenej vade konania, ktorou by sa zabránilo spoločnosti R. a T., s. r. o., P., IČO: X., stať účastníkom konania a uplatniť tak práva zo zmluvy o postúpení pohľadávok v konaní pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Tvrdenie dovolateľky, že označený navrhovateľ vystupoval v konaní ako jej zástupca, nie je pravdivé s poukazom na jednoznačné označenie strán v žalobnom návrhu, kde ako navrhovateľ je označený T., s. r. o., G. a ho i s poukazom na obsah žaloby znenie navrhovaného výroku rozhodnutia (petitu). Uvedené vyplýva aj z obsahu podaní označeného navrhovateľa (podanie navrhovateľa zo dňa 29. 10. 2009 – č. 1. 34, podanie navrhovateľa zo dňa 24. 11. 2009 – č. 1. 35 a podanie navrhovateľa zo dňa 21. 10. 2010 – č. 1. 50).

Dovolací súd vzhľadom na zistené skutočnosti konštatuje, že dovolateľka preto nebola postupom súdu prvého stupňa, ako ani odvolacieho súdu, vylúčená z realizácie procesných práv, daných Občianskym súdnym poriadkom. Za týchto okolností tvrdenie dovolateľky, že postupom súdov jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, nie je opodstatnené.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepreukázala existencia dovolateľkou tvrdenej procesnej vady v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a že najavo nevyšla ani žiadna

iná vada uvedená v ust. § 237 O. s. p., dovolací súd v ďalšom vychádzal z toho, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ust. § 237 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie dovolateľky odmietol podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému odporcovi nepriznal nárok na ich náhradu, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. decembra 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová